

פ"ב א"י פ"א ס"א
גמגמ ס"א:פ"ב ב"י פ"א ס"א
פ"ב ב"י פ"א ס"א
פ"ב ב"י פ"א ס"א

תשלחו. היינו שילוח טומאים ממקדש: רבי אליעזר היא. דנעי
לנמן קרן טומאה עד דיעה במאי איתמי הכל נמי מיידי דלח דרשין
בשאר טומאות עד דיעה במאי איתמי הכל נמי מיידי דלח דרשין
זכר ודאי נקבה ודלית: השרץ ובעלם. או כנגלה שרץ ובעלם ממנה
על העולם שרץ. שנתמלא וידע ובעשה
שנתמלא וידע ובעשה שנתמלא וידע ובעשה

תשלחו זכר ודאי נקבה ודלית ולא שומטם
ואנדרוניטם לימא מסייע ליה שומטם
ואנדרוניטם שראו לובן או אדום אין חיבין
על ביאת מקדש ואין שורפין עליהם את
התרומה ראו לובן ואדום כארת אין חיבין
על ביאת מקדש אבל שורפין עליהם את
התרומה מ"ט לאו משום שנאמר: מזכר ועד

נקבה תשלחו זכר ודאי נקבה ודלית ולא
שומטם ואנדרוניטם אמר עולא לא הא מני
ר' אליעזר היא *דחנן רבי אליעזר אמר

השרץ ובעלם ממנו על העולם שרץ הוא דייב
ואינו חיב על העולם מקדש רבי עקיבא אמר

ובעלם ממנו והוא טמא על העולם שומטם הוא
דייב ואינו חיב על העולם מקדש *ואמרין

באי בינייהו ואמר חזקיה שרץ ונגבלה איכא
בינייהו דרבי אליעזר סבר בעינן עד דידע

אי בשרץ איסמי אי בגבילה איסמי ור' עקיבא
סבר *לא בעינן לא אמר רבי אליעזר החם

בעינן דידע אי בשרץ איסמי אי בגבילה איסמי
הבא נמי בעינן דידע אי בלובן איסמי אי

באדום איסמי אבל לרבי עקיבא דאמר משום
שומטם מיידיי הבא נמי שומטם שומטם מיידיי

דוב מאי שנא ביאת מקדש דלא דרתיב
מזכר ועד נקבה תשלחו זכר ודאי נקבה

ודלית ולא שומטם ואנדרוניטם אי הבי
תרומה נמי לא נשרוף דרתיב *והוב את זכר

לזכר ולנקבה זכר ודאי נקבה ודלית ולא
שומטם ואנדרוניטם והוא מבני ליה לזכר

יצחק דאמר רבי יצחק *לזכר לרבות את
המצורע למיעוניהו ולנקבה לרבות את

המצורעת למיעוניהו האי נמי מבני ליה
במי שיש לו טהרה במקדש פרט לכלי

הדם דרבי רבי יוסי אם בן נכתוב דהבא אדם וכי תימא אי כתב
דבבא אדם היה אמינא כלי טהרות לא מכל פטא לנפש נפקא זכר ונקבה

למה לי לכרוב ואימא כוליה לכרוב הוא דאחא אם בן נכתוב זכר ונקבה
מאי מזכר ועד נקבה עד כל דבר שיש לו טהרה במקדש אי הכי כי

איסמי בשאר פומאות לא לישלחו אמר קרא מזכר משימא הפרשת
מן הזכר וכל היכא דרתיב מזכר עד נקבה למעוטי שומטם ואנדרוניטם

ואנדרוניטם יטל לא יהא בערך איש אבל יהא בערך אשה תלמוד לומר
הזכר ואם נקבה זכר ודאי נקבה ודלית ולא שומטם ואנדרוניטם מעמא

דתיב הזכר ואם נקבה הא מזכר ונקבה לא ממעט הדיא מבני ליה
לחלק

הוא שאם אדם אחר ק בערין יעד ואחא הזכר ולא שומטם כ' פירוש פסח ספרא רבי יאודה וקאמר רב נתמן בר יצחק חץ אן נמי
הנהא אנדרוניטם פסל לקדוש מי טהא דרבי רבי יאודה ופירין מאי שנא גבי מילה ומעט משום דכדיה הוול לם כל זכר והאחא תימה דהא

גבי ערין לרין יתורא למעט שומטם ואנדרוניטם ולא ממעט לא מלשן זכר ונקבה גבי מילה אדרבה לרין יתורא לרבות וגבי קדוש ממעט
ליה חץ ע"ג דליכא יתורא אחרינא לאנדרוניטם אלא משום דכדיה ונתן ולא כדכח ונהנה למעוטי אשה והא מליט למימר דכין דגלי בערין

דלא היי ככלל זכר ילפין קדוש מערין ומילה נמי הא ילפין אי לא דגלי קרא דכל זכר ודאי דלא ילפין קדוש ממילה משום דשפי איה
ק למעט מערין לחמרא והא דפריך וכל היכא דכדיה זכר למעט שומטם ואנדרוניטם והא גבי ערין כ' לא מליט מערין ילפין

לזכר מילה איה ק למעט דאי ככלל זכר כדי לסמעיט שילוח ולא מערין לקולא ובפרק פל אלט שומין (בסרית מל): דמלך קרא יתורא
למעט שומטם ואנדרוניטם דקאמר כשהוא אומר האב למעט שילוח ולא ילפין מערין לחמרא שאל להשכיז לשלוח וללכרין קרין אחר

הוא אלמך קרא לקרין דכיה כגון שאר חיי וזוהי ודי קולא שאר קדוש דלא היה ילפין מערין לקולא אלא ממילה לחמרא ולכדי
אלמך קרא חץ קדש דכ' העל (יבמות עב): משמע דלא פסיל ליה ר' יאודה לפיין קדוש אלא משום דאי ספק איש ספק אשה דתק הסר ר'

יאודה אומר אנדרוניטם שקדש קדושי פסולין משום שהא ספק אשה ואשה פסולה לקדש וי"ל דלגבי ערך חץ ע"ג דהוא זכר לא נקבה ממעט
הכחוש מעריך איש ואשה לפי שהא משמע וזוהי מה שמשמע דכדיה הוא אחינא דאפקיה רחמנא מעריך זכר וזאקמיה בערך נקבה אשיל

הא זכר וק אשכח גבי מילה אי נקבה היא הא אלמך קרא לרבי וזוהי הא שמוא איכא שום דקאמר דהא ממעטין ליה אי לא
דכיה הכחוש והא דבסרית (דף מל): דהוא ולא שומטם ואנדרוניטם איכא למימר דלא אחינא כ' יאודה דכין דספק הא לא
אלמך קרא למעט פסולין חץ ע"ג דהא ספקא ר' יאודה היא היי כשהוא אחרינא אכל הא ע"ג לא רבי יאודה היא

פ"א

אמר עולא הא מני ר' אליעזר היא. והא דתקן שילה העל
(יבמות עב): רבי אליעזר אומר אנדרוניטם חיבין עליו סקלס

הזכר הא אחרין הכס לא לכל אחר רבי אליעזר אנדרוניטם חיבין
עליו אי נמי י"ל דהא ס' קאמר הא פגל דלמך אין חיבין על

ביתא מקדש דרש הארן כרבי
אליעזר: פ"ב ללח דרש גרסי:

והו' ולא גרסי שאלן ל טהרה
במקדש דכילה המולא תפילן

(פירושין קד): כפי למימר משום דאיש
נעשה אב העומאה ואלן לרין למימר

דחץ ע"ג דאיש מן הכרייהא נקמיה
ה"ל משום דמסיק הכס דה"ל שרץ

אע"ג דאיש העומאה הוא וז"ל דלמך
כפ"ק דטעה (דף ס) ובפרק אלו

דברים (פסחים סו): אפי' מה מואר
ליכנס במחנה ליה טהאמר ויקח משה

אח ממנו יוסף עמו וגו' מאי אפי'
אדרבה מה קיל ספי דאן ל טהרה

במקדש ואשיל במחנה שכינה נמי ויש
למך דלמך למי' שילה מירובין

(דף קד): דמחייב מניס שרץ למקדש
אפי' דאן ל טהרה במקדש וה"ל

מה אי נמי מה מחייב ספי משום דיש
במיט טהרה במקדש כגון אדם ח:

ד"ה למינא כלי מחסות לא. הי
מלי למקדש כלי שטף אלא נקף

כלי מחסות משום דמחיר דהר"ב דר'
הא כחלל: ע"ד כל דבר שיש לו

טהרה במקדש. מלשן עד דרש
כרפ"ס דמשמע כל מי שיש לו דין

מזכר עד נקבה דייט שיש לו טהרה
במקדש וז"ל כל טמא לגמל אם ק

למך אחא ויש למך דברים אלו דברים
כפסחים (דף ס): דרש ליה שפיר:

א"י הכי בשאר טומאות נמי. פירוש
כיון דדרש מזכר ועד נקבה למי

שיש לו טהרה במקדש אם ק שוקמין
קרא גס בשאר טומאות דלא לטן

ואדם דייט ככלל ואם ק דומאה
מה ושרן נמי לא לישלחו שומטם

ואנדרוניטם: תלמוד
הזכר. ה"ל דהוא דרש ויפיה דכ':

על אל שומין (בסרית דף מל): אחרין
שליי הכא דכדיה הכריה ממעט

מקום דכדיה הכריה אכל ה"ל
דחזר לא תביי יתור למעט

אנדרוניטם וקאמר איכא שום דקא
האם דדרש מה"ל:

דא מזכר לחויה לא ממעט. כך
בביתא אחרא כרבי יאודה כדמכח

במסכת שבת בערך ר"א המילה
(דף קל): על הא דקאמר רבי יאודה

אנדרוניטם וקאמר שבת דקאמר רב
חסדא לא לכל אחר ר' יאודה זכר

הוא שאם אדם אחר ק בערין יעד ואחא הזכר ולא שומטם כ' פירוש פסח ספרא רבי יאודה וקאמר רב נתמן בר יצחק חץ אן נמי
הנהא אנדרוניטם פסל לקדוש מי טהא דרבי רבי יאודה ופירין מאי שנא גבי מילה ומעט משום דכדיה הוול לם כל זכר והאחא תימה דהא

גבי ערין לרין יתורא למעט שומטם ואנדרוניטם ולא ממעט לא מלשן זכר ונקבה גבי מילה אדרבה לרין יתורא לרבות וגבי קדוש ממעט
ליה חץ ע"ג דליכא יתורא אחרינא לאנדרוניטם אלא משום דכדיה ונתן ולא כדכח ונהנה למעוטי אשה והא מליט למימר דכין דגלי בערין

דלא היי ככלל זכר ילפין קדוש מערין ומילה נמי הא ילפין אי לא דגלי קרא דכל זכר ודאי דלא ילפין קדוש ממילה משום דשפי איה
ק למעט מערין לחמרא והא דפריך וכל היכא דכדיה זכר למעט שומטם ואנדרוניטם והא גבי ערין כ' לא מליט מערין ילפין

לזכר מילה איה ק למעט דאי ככלל זכר כדי לסמעיט שילוח ולא מערין לקולא ובפרק פל אלט שומין (בסרית מל): דמלך קרא יתורא
למעט שומטם ואנדרוניטם דקאמר כשהוא אומר האב למעט שילוח ולא ילפין מערין לחמרא שאל להשכיז לשלוח וללכרין קרין אחר

הוא אלמך קרא לקרין דכיה כגון שאר חיי וזוהי ודי קולא שאר קדוש דלא היה ילפין מערין לקולא אלא ממילה לחמרא ולכדי
אלמך קרא חץ קדש דכ' העל (יבמות עב): משמע דלא פסיל ליה ר' יאודה לפיין קדוש אלא משום דאי ספק איש ספק אשה דתק הסר ר'

—000—

מוסף רש"י
השרץ ובעלם
ממנו. או כנגלה שרץ
ממנו ובעלם ממנו
(שטות ד):
שרץ ובעלם. טמא
שרץ ובעלם. טמא
כדיה שנתמלא דיע
שנע בערך או כנגלה
אכל לא דיע כשהוא מן
שג. וזוהי טמאה
ועלמה כשהוא קדש (סס)
(פירושין קד):

פרט לכלי חרס.
קמא שטא הכנסו
למקדש פטור. דאן ל
טהרה. דכדיה (ויקרא
ל) וזוהי טמאה. שאלן
ל טהרה אלא כשהוא קדש
(פירושין קד):

הזכר. והיה ערך
הזכר. ומכיון דה"ל
נקב ל ולא שומטם
(בסרית מל) ר' יתורא
קדוש (שבת קל):

בערך איש. ערך
איש וערך אשה אין שון
דמפרש דפרש כזר
פיר (בסרית מל) וז"ל
בפירושין.

ואם נקבה. מריטא
דאם נפקא ק ולא
שומטם (סס) וז"ל
פירא ולא שומטם
ואנדרוניטם (שבת סס).

[לפני לה]

[מחין קד: פ"א]

פ"א ה סס
בסרית מל